

ಚಟ್ಟಿ ಮೊಸರಿನಾಗ ಕಲಿಸಿಕೊಂಡು ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ರೆಡ್ಡಿ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಆಗಿತ್ತು. ಹಿತ್ತಲುದಾಗಿ ನ ಬೇವಿನಗಿಡದ ಗಾಳ್ಯುಗ ತಣ್ಣಗ ಕುರ್ಚಿ ಮ್ಯಾಗ ಕುಂತಗಂಡಲ್ಲೇ ನಿಧಿ ಹತಿಗೊತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಾಗ ಖೀಸಿ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲಕ ಕೆಮ್ಮಿದ. ಕಣ್ ತೆಗ್ಗು ಅವ್ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ರೆಡ್ಡಿ.

“ಅವಾಗ್ಗಿಂದ ತಲೆ ತಿನಾಕತ್ಯಾಳ ಸರ್. ಕಾಲು ಕಾಲು ಹಿಡ್ಯಾಕೇ ಬರಾಕತ್ಯಾಳ. ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ಏನೋ ಮಾತಾಡಬೇಕಂತ.”

ನಿಧ್ಧಗಣ್ಣಿನಾಗ ಇದ್ದ ರೆಡ್ಡಿಗೆ ಖೀಸಿ ಏನು ಹೇಳಾಕತ್ಯಾನೋ ಜಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

“ಅದೇ ಸಾರ್... ಗೋವಾದಾಕಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ಮಾತಾಡಬೇಕಂತ.”

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಎಸ್ಟೆ ಕುರ್ಚಿ ಎತ್ತಿ ತನ್ ಮ್ಯಾಗ ಒಗಿತಾನೇನೋ ಅನಕಂಡ ಖೀಸಿ.

“ಯಾರ್ಲೇ ಆ ರಂಡಿಸೂಳಿ?”

“ಪದ್ಮ ಅಂತ ಸರ್ ಆಕಿ ಹೆಸ್ತು.”

“ಏನು ಬೇಕಂತ?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸರ್. ಒಂದೇ ಸಲ ಕಲೇಬಿದ್ದಾಳ. ನಿಮ್ಮ ಗುಟ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಂತ.”

“ಕರಿ ನೋಡಾಂ.”

ಆಕೀನ ಕರಿಯಾಕ ಹೋದ ಖೀಸಿ.

ಎರಡು ನಿಮಿಷದಾಗ ಆಕಿ ವರಾಂಡಾದಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ್ಲು. ಆಕಿ ವರಾಂಡಾ ಪಾಂಟಿಂಗಿ ಇಳ್ಳು, ಹಿತ್ತಲದಾಗ ಬರಾದು ಕುಂತಗಂಡಲ್ಲೇ ನೋಡಿದ ರೆಡ್ಡಿ. ಆಕಿ ಕೂಡ ಆತನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂತಲೇ ನಡಕಂಡು ಬಂದ್ಲು.

“ಏನು ಹೆಸ್ತು” ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಾಗ ಕೇಳಿದ ರೆಡ್ಡಿ.

“ಪದ್ಮ ಸರ್.”

“ಪೂರಾ ಹೆಸ್ತು?”

“ಪದ್ಮಾವತಿ ಸರ್”

“ಯಾ ವೂರ್?”

“ಗೋವಾ ಸರ್.”

“ಖರೆವ್ ಹೇಳು” ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ರೆಡ್ಡಿ.

ಆತನ ದನಿಗೆ ಬೆದರಿದಂಗಾದ್ಲು ಆಕಿ.

“ಸೊಂತೂರು ಜವಳಗೇರಿ ಬಗಲಾಗ ತುರಕಟ್ಟಿ ಸರ್. ಆದ್ರ ವೂರು ಬುಟ್ಟು ಭಾಳ ದಿನ ಆಗ್ಯಾದ್ಲಿ. ಅಂಥದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿಸ ಇದ್ದೆ. ಈಗ ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಆಗೇತ್ರಿ.”

“ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಬಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಯ್ತು?”

“ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು ಸರ್.”

“ಮ್... ಏನೋ ಪರ್ಸನಲ್ ಆಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಅಂದೆಂತ?”

ಹೌದು ಅಂಬಂಗ ಸುಮ್ಮೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ್ದು ಆಕಿ.

ರೆಡ್ಡಿ ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚಿಕೊಂಡ. ಆಕೀ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅತನ್ನೇ ನೋಡಾಕತ್ತಿದ್ದು. ಕೂದಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಕ ಎಳ್ಳು ಜಡಿ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಕಿ. ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳ ನಡುವ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಬೀಜದಂಗಿದ್ದ ಬೊಟ್ಟು. ಕಾಡಿಗೆ ಹಚಿಕೊಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳು. ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ. ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಕುಬಸ. ಸೀರೆ ಸೆರಗನ್ನ ಭುಜದ ಮ್ಯಾಗಿಂದ ಪೂರಾ ಸುತಿಕೊಂಡು, ಕೈ ಕಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಗಂಡಿದ್ದು ಆಕಿ.